

30.7.2024 11. helluntain jälkeisen viikon tiistai

Päivän epistola

”Kiitos olkoon Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja antaa meidän kaikkialla levittää Kristuksen tuntemisen tuoksua! Me olemme Kristuksen tuoksu, joka nousee Jumalan eteen; tämän tuoksun tuntevat sekä ne, jotka pelastuvat, että ne, jotka joutuvat kadotukseen. Se on toisille kuoleman haju, joka tuo kuoleman, toisille elämän tuoksu, joka tuo elämän. Mutta kuka on tähän kelpollinen? Me emme ainakaan ole sellaisia kuin ne monet, jotka kaupittelevat Jumalan sanaa. Me julistamme sitä Jumalan edessä ja Kristusta palvellen, väärentämättömänä ja sellaisena kuin se tulee Jumalalta. Alammeko jälleen suositella itseämme? Tarvitsemmeko mekin teitä varten tai teiltä suosituskirjeitä niin kuin eräät muut? Te itse olette meidän suosituskirjeemme, joka on kirjoitettu meidän sydämiimme kaikkien ihmisten nähtäväksi ja luettavaksi. Olettehan te selvästi Kristuksen kirje, jonka kirjoittamisen hän uskoi meille. Tätä kirjettä ei ole kirjoitettu musteella vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin vaan ihmissydämiin.” (2. Kor. 2: 14 – 3: 3)

Tämän päivän epistolan kaksi ensimmäistä jaetta oli eilisen epistolan lopussa ja ne on selitetty siinä yhteydessä.

”Kaupittelevat Jumalan sanaa” on merkitykseltään halventava. Hänen vastustajansa ovat valinneet palvelutehtävän saadakseen henkilökohtaista voittoa. Paavali ei ole sellainen, hän Jumalan valtuuttamana puhuu kuin Kristus.

”Alammeko jälleen suositella itseämme?” Paavalin vastustajat olivat arvostelleet häntä siitä, että hän oli suositellut itseään erottaakseen itsensä muista kiertävistä saarnaajista (1. Tess. 2: 1 – 12), joilla oli suosituskirjeitä muilta seurakunnilta (mahdollisesti Jerusalemissa). Suosituskirjeitä käytettiin tuona aikana, Paavali antoi suosituskirjeen Foibelle (Room 16: 1 – 2), Saul pyysi tällaista ylipapilta (Ap.t. 9: 1 – 2) ja Apollos sai sellaisen Efeson seurakunnalta (Ap.t. 18: 27).

Paavali ei Korinttoon tarvinnut suosituskirjettä, sillä seurakunnan olemassaolo oli hänen suosituskirjeensä. ”Joka on kirjoitettu meidän sydämiimme” on oikea käänös, mutta ei kerro asiasta oikealla tavalla. Lause tulisi ymmärrettäväksi, jos se olisi muodossa ”kirjoitettu teidän sydämiinne.” Sydän tarkoittaa tässä kaiken inhimillisen toiminnan lähdettä ihmisessä.

”Olettehan te selvästi Kristuksen kirje” antaa Paavalin työlle korkeamman auktoriteetin. ”Jonka

kirjoittamisen hän uskoi meille” kertoo välitystehtävästä. ”Ei kivitaluihin” viittaa Mooseksen kirjoihin (2. Moos. 24: 12, 31: 18), kahteen kiviseen liitontauluun.

”Ei ole kirjoitettu musteella” jatkuisi tuona aikana sanalla ”nahalle”. Paavali kuitenkin kirjoittaa kivitaluista. Tämä johtuu juutalaisesta ajattelusta. He ajattelivat lakia, ja Vanhan testamentin laki oli alun perin kivitaluissa. Sen takia Paavali rinnastaa musteella kirjoittamisen kivitaluihin, mutta siis toteaa, että kirjoittaminen ei tapahtunut musteella eikä kirjoitettu kivitaluihin.

Ajatus, että on kirjoitettu ”ihmissydämiin” tulee profeetoilta. Hesekiel kirjoittaa Jumalan ilmoittaneen: ”Minä annan heille uuden sydämen ja heidän sisimpäänsä uuden hengen, mitä otan heidän rinnastaan kivisydämen pois ja annan tilalle elävän sydämen (Hes. 11: 19, uudelleen 26: 26) ja profeetta Jeremia: ”Minä panen lakini heidän sisimpäänsä, kirjoitan sen heidän sydämeensä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.” (Jer. 31: 33)

Päivän evankeliumi

”Voi teitä, te lainopettajat ja fariseukset! Te teeskentelijät! Te maksatte kymmenykset jopa mintusta, tillistä ja kuminasta, mutta laiminlyötte sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeudenmukaisuuden, laupeuden ja uskollisuuden. Näitä teidän pitäisi noudattaa, noita muitakaan unohtamatta. Te sokeat oppaat! Hyttysen te siivilöitte, mutta nielaisette kamelin!” *”Voi teitä, te lainopettajat ja fariseukset! Te teeskentelijät! Te puhdistatte maljanne ja vatinne ulkopuolelta, mutta mitä niissä on sisällä: riistoa ja hillittömyyttä! Sinä sokea fariseus, puhdistu malja ensin sisältä, muuten sitä ei saada ulkopuoleltakaan puhtaaksi!”* *”Voi teitä, te lainopettajat ja fariseukset! Te olette kuin kalkilla valkaistut haudat. Ulkopuolelta ne kyllä ovat kauniita mutta sisällä täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaa. Samalla tavoin tekin olette hurskaita ulkonaisesti, ihmisten silmissä, mutta sisältä täynnä teeskentelyä ja vääryyttä.”* (Matt. 23: 23 – 28)

Tekstimme jatkuu siitä, mihin jäimme eilen. Nyt se käsittää kolme ”Voi teitä” lauselmaa. Kymmenesosa kaikesta maan tuotosta kuului Herralle eli oli ”uskonnollinen vero” (3. Moos. 27: 30). Tämä kymmenys koski myös karjaa. Sillä kustannettiin papiston elanto ja autettiin muukalaisia, orpoja ja leskiä (5. Moos. 22 – 29). ”Mutta laiminlyötte sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeudenmukaisuuden, laupeuden ja uskollisuuden.” Rabbiininen kirjallisuus käsitteli Vanhan testamentin antamia käskyjä joko tehden niistä ankarampia tai helpompia. Vähäosaiset voitiin tarvittaessa sivuuttaa. Minttu, tilli ja kumina olivat vähäisiä asioita. Ylpeydessään lainopettajat ja fariseukset maksoivat näistäkin kymmenykset, mutta jättivät vähäosaisesta huomiotta. Matteuksen

evankeliumissa oleva näkökanta on juutalais-kristillinen. Sen mukaan Toora (viisi Mooseksen kirjaa) tuli huomioida kokonaisuutena, sellaisena kuin Jeesus sitä tulkitse. Fariseukset noudattivat lain helpompia osia, mutta luopuivat vaativimmista asioista, lähimmäisen rakastamisesta. Jeesus kehoittaa tarkkaavaisuuteen, jota seuraa armollisuus ja auttaminen. Hyttysen siivilöiminen kertoo, kuinka fariseukset vastustivat pieniä syntejä, mutta nielaisivat kamelin, joka merkitsee isointa mahdollista syntiä. Tässä on vertailussa ”pienin ja suurin” elävä olento tarkoittaen syntiä.

Maljan ja vadin puhdistaminen vain ulkopuolelta johdattaa kysymykseen, mikä on ihmisen käyttäytymisessä tärkeintä. Toisen ihmisen kohtaaminen ja oikea kohtelu on tärkeämpää kuin astioiden puhdistaminen. Astiat piti puhdistaa isien perinteen mukaisesti. Mutta jos ne täytettiin riistolla saadulla viinillä ja lihalla, niin ne eivät olleet puhtaita. Ihmisen ulkoisen käyttäytymisen lisäksi hänen tuli olla myös sisältä puhdas. Samasta asiasta kertoo myös ”valkaistut haudat”.

Huomina evankeliumi jatkaa aiheen käsittelyä.